Р Е Ш Е Н И Е
№ 2448

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Бранимира Митушева
ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **11510** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на [фирма], [населено място], [улица], чрез упълномощения си процесуален представител адвокат Г. П. срещу съдебно решение от 26.07.2013г., постановено по н.а.х.д. № 18597/2012г. на Софийски районен съд, НК, 103 – ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-508/29.08.2012г., издадено от Б. А. Б., заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор". С наказателното постановление на [фирма], на основание чл. 317, ал. 3 във връзка с ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 317, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КЗ.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Правят се възражения, че съдебното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. К. жалбоподател твърди, че не е извършено нарушение на чл. 317, ал. 1 от КЗ и не е налице предоставяне на невярна информация по смисъла на цитираната правна норма. Датата на прекратяване на индивидуалното застрахователно покритие на Г. Й. Е. не е информация по смисъла на чл. 317, ал. 1 от

КЗ, а е въпрос на тълкуване на клаузите на Общите условия на Групова кредитна застраховка „Живот” № 2003. Също така счита, че не е спазен срока по чл. 34, ал.1 от ЗАНН за издаване на акта за установяване на административно нарушение, основание за отмяна на наказателното постановление и на съдебното решение, с което същото е потвърдено.

Ответникът по касационната жалба – Комисия за финансов надзор, чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. М. поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи, че не става въпрос за тълкуване на договор от страна на комисията, а за предоставена невярна информация. Представя писмени бележки в които подробно мотивира доводите си.

Прокурор Костов от СГП дава заключение, че решението на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Фактическата обстановка е изяснена правилно. Разпитан е актосъставителя и свидетеля при съставяне на акта за установяване на административно нарушение като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. При проверка от КФН във връзка с подадена жалба от В. И. Е. на 29.11.2011г. за липса на произнасяне на [фирма] по застрахователна претенция за изплащане на застрахователна сума по Групова кредитна застраховка „Живот” №2003 по повод смъртта на съпруга й Г. Й. Е. е изискана информация и относимата документация от застрахователното дружество. С писмо вх. № 91-02-1264/13.12.2011г. са представени заверено копие от Групова кредитна застраховка „Живот” № 2003, заедно с приложимите общи и специални условия, копие от преписката по застрахователната претенция, копие от мотивиран отказ за изплащане на застрахователното обезщетение. В обясненията в писмото е посочено, че застрахователното обезщетение не е изплатено, тъй като застрахователното събитие е настъпило след прекратяване на застраховката, поради неплащане на застрахователната премия и настъпване на застрахователното събитие след изтичане на 60 – дневния гратисен период. Като дата на прекратяване на застрахователното покритие е посочена 19.06.2008г. След проверка на представените документи в КФН се установило, че посочената дата на прекратяване на застрахователното покритие не съответства на датата, посочена в отказа за изплащане на застрахователната претенция. След изискване на допълнителни документи се установило, че датата 19.06.2008г. не е датата на прекратяване на застрахователното покритие. При сравняване на клаузите на договора за застраховка и клауза 7 от общите условия към него относно гратисния период се установило, че датата е 02.07.2008г. Датата на последното плащане на вноска по застраховката е 19.05. 2008г. за периода 02.04.2008г. до 02.05.2008г.От 02.05.2008г. е дължима застрахователната премия за месец май 2008г., която обаче не е платена. Съгласно клауза 7 от общите условия, гратисният период от 60 дни започва да тече от датата на падежа на вноската и изтича на 02.07.2008г., когато поради неплащане на вноската е прекратено застрахователното покритие, съгласно клауза 7 от общите условия. Поради

неправилно определяне на датата 19.06.2008г. за дата на прекратяване на застрахователното покритие в писмото вх.№ 91-02-1264/13.12.2011г. КФН е приело, че се касае за предоставяне на невярна информация във връзка с осъществяване на застрахователния надзор, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на застрахователното дружество. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № Р-06-202/15.03.2012г., връчен на упълномощено от дружеството лице. В законоустановения срок е депозирано писмено възражение срещу акта. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено наказателното постановление.

Районният съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства и е направил правилни и обосновани установявания от фактическа страна. Неправилни са изведените въз основа на тях правни изводи. Основателно е възражението на касационния жалбоподател, че не е извършено нарушение на чл.317, ал. 1 от КЗ и във връзка с осъществявания застрахователен надзор не е подадена невярна информация. Фактическият състав на посочената като нарушена правна норма изисква застрахователното дружество да е представило невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователен надзор. В случая са събрани данни и документи по повод упражнени правомощия на КФН по застрахователен надзор. Спорно е единствено дали посочването на датата на прекратяването на застрахователното покритие в писмените обяснения на застрахователното дружество, която датата е изведена в резултат на тълкуване на клаузите на сключения застрахователен договор, представлява невярна информация по смисъла на цитираната правна норма. Не съществува легална дефиниция на понятието „информация" или „невярна информация". В чл. 59 от КЗ е разпредено задължение за застрахователите и презастрахователите за създаване и поддържане на информационна система за определени факти и документи. Финансовият надзор, който осъществява КФН, включва дейността на застрахователите, презастрахователите, застрахователните брокери и застрахователните агенти, съгласно Кодекса за застраховането и на здравноосигурителните дружества, съгласно Закона за здравното осигуряване. Съгласно чл. 1, ал. 2, т. 2 ЗКФН, по аргумент от правомощията на дирекция „Застрахователен надзор" по чл. 57, т. 1 от Правилника за устройството и дейността на КФН, съдът приема, че осъществяването на надзор и проверки на място се отнася до спазването на всяка една от разпоредбите на Кодекса за застраховането. В случая, самата санкционна норма на чл. 317, ал. 1 КЗ визира

наказуемото поведение - предоставяне на невярна информация.Информацията представлява сведение за нещо, осведомяване, тоест информацията винаги предполага отразяване на някакви данни от обективната действителност. В конкретния случай са представени писмени документи, съдържащи данни от обективната действителност. Съдържанието на договора, общите условия и останалите приложени документи могат да се приемат за източник на информация и за съдържащи конкретни данни от обективната действителност. Направените тълкувания на тези данни от страна на застрахователното дружество в представените обяснения не са информация. Тълкуването на съдържанието на застрахователния договор, общите условия и смисъла на клауза 7 от общите условия, регламентираща началния и крайния момент на гратисния период и определяне на датата на прекратяване на застрахователното покритие във връзка с така направеното тълкуване на гратисния период не представлява информация. Необходимата информация е била предоставена, а допуснатата грешка при анализа на тази информация и формиране на изводи въз основа на нея не може да се приеме за невярна информация. Не са представени никакви неверни данни от обективната действителност, а е направено неправилно тълкуване на съдържанието на договора. От предоставената информация КФН също е направила извод за вярната датата на прекратяване на застрахователното покритие, от което следва, че информацията е вярна, но нейното тълкуване е неправилно. Допуснатата грешка не съставлява „невярна информация", по смисъла на чл. 317, ал. 1 КЗ и застрахователното дружество не може да се санкционира за предоставяне на невярна информация по чл. 317, ал.1 от КЗ. Касационната жалба е неоснователна в частта относно твърдението за допуснато нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН в хода на администартивнонаказателното производство. Съгласно т. 2 от задължителните указания на т. 1 от Тълкувателно решение № 48/81 г.на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта е узнал кой е нарушителят. Понятието за нарушител не може да бъде разграничено от понятието за нарушение. Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на същото. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена със задълбочен анализ на събраните доказателства. В тази връзка няма как датата, на която е постъпилото писмото в КФН с обясненията на застрахователното дружество да се счете за дата, на която е открит нарушителя, тъй като към този момент КФН не е разполагал с данни, че датата на прекратяване на застрахователното покритие е определена неправилно. Без представените допълнително документи за датата на последното плащане на застрахователна премия не може да се провери дали правилно е определена датата, тоест без последваща проверка не е възможно установяване на нарушението и нарушителя. Правилно е определено, че началният момент на 3- месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече на 26.01.2012г., когато в КФН постъпват всички необходими документи. Актът за установяване на административно нарушение е издаден та 15.03.2012г., в 3 – месечния срок по чл.34, ал. 1 от ЗАНН.

Въпреки, че няма нарушение на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, допуснатото нарушение на материалния закон е достатъчно основание за отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. След като не е осъществен

фактическия състав на чл. 317, ал. 1 от КЗ, не са налице предпоставките за ангажиране на административнонаказателната отговорност на застрахователното дружество по чл. 317, ал. 3 от КЗ. Като не е съобразил посоченото, районният съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, като по същество се отмени и издаденото наказателно постановление.
Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 26.07.2013г., постановено по н.а.х.д.№18597/2012г. на Софийски районен съд, НК, 103 – ти състав и вместо него постановява:
ОТМЕНЯ наказателно постановление № Р-10-508/29.08.2012г., издадено от Б. А. Б., заместник - председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор", с което на [фирма], на основание чл. 317, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КЗ е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева за нарушение на чл. 317, ал. 3 във връзка с ал. 1 от КЗ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.